Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (Judecător Popescu Marcel)
Dosarul nr. 3a-1575/24
2-24101038-02-3a-16122024

D E C I Z I E

15 aprilie 2025 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Dașchevici Grigore
Grefier Vascan Diana

examinând în ședință publică, cererea de apel depusă de apelantul Vizdan Alexei împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 17 octombrie 2024, prin care s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ depusă de Vizdan Alexei către Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne, privind anularea actelor administrative individuale,

A C O N S T A T A T :

Obiectul și temeiurile acțiunii deduse judecății:

La 9 septembrie 2024, Vizdan Alexei a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerului Afacerilor Interne, prin care a solicitat:

1) anularea ordinului IGP nr. 276-ef din 6 iunie 2024, cu privire la stabilirea și restituirea prestației acordate lui Vizdan Alexei la încetarea raportului de serviciu;

2) anularea răspunsului IGP nr. 34/3-V-3112/24 din 8 august 2024, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea prealabilă nr. V-3112/24 din 7 august 2024;

3) anularea răspunsului MAI nr. 42/3462 din 30 august 2024, privind respingerea definitivă a cererii prealabile nr. V-3112/24 din 7 august 2024.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, potrivit ordinului IGP nr. 233ef. din 31 mai 2021 cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului principal Vizdan Alexei, a fost concediat din funcția deținută în cadrul IP Dubăsari. Tot în baza ordinului IGP nr. 233ef. din 31 mai 2021, IP Dubăsari i-a achitat lui Vizdan Alexei indemnizația prevăzută de art. 186 al Codului muncii, or, concedierea a survenit urmare a reducerii statelor de personal la unitate.

Reclamantul a menționat că, prin ordinele de plata nr. 671 din 4 august 2021 și nr. 892 din 12 octombrie 2021, în două tranșe, i-a fost achitată indemnizația de eliberare din serviciu.

Reclamantul a relevat că ilegalitatea actului administrativ individual defavorabil, prin care a fost concediat, a fost constatată prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 1 februarie 2022, fiind irevocabilă prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 15 martie 2023.

Reclamantul a explicat că drept consecință a constatării ilegalității ordinului IGP nr. 233ef. din 31 mai 2021 și anulării acestuia, IP Dubăsari arbitrar a luat decizia de a recupera acest prejudiciu din contul său, depunând în acest sens o acțiune în judecată.

Reclamantul a enunțat că, în lipsa unei proceduri administrative în cadrul căreia s-ar fi examinat circumstanțele producerii prejudiciului și proba presupusei sale vinovății, și fără a-i fi acordată posibilitatea de a demonstra că responsabili de repararea prejudiciului survenit din achitarea indemnizației de eliberare din serviciu sunt funcționarii IGP care au participat la emiterea actului administrativ ilegal, soldat cu privarea reclamantului de dreptul său constituțional în lipsa unui temei legal, la data de 23 august 2023, IP Dubăsari a depus acțiunea cu valoare redusă în cadrul Judecătoriei Chișinău împotriva sa.

Reclamantul a afirmat că, la 16 octombrie 2023, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, dosarul nr. 2-17493/2023, a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de Inspectoratul de Poliție Dubăsari împotriva lui Vizdan Alexei privind încasarea prejudiciului material ca fiind neîntemeiată. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 5 martie 2024, cererile de apel declarate de IP Dubăsari și IGP au fost respinse, iar hotărârea instanței de fond a fost menținută devenind definitivă și irevocabilă.

Reclamantul a punctat că, ulterior, a fost emis ordinul contestat din 6 iunie 2024, în lipsa sa, fără a fi asigurată motivarea acestuia, precum și cu încălcarea dreptului său la apărare, care îi oferea posibilitatea de a prezenta probe.

În materie de drept, reclamantul Vizdan Alexei și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 42 lit. c) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, art. 2 și 186 din Codul muncii, art. 535, 1981 alin. (1) și (3) din Codul civil și art. 5, 7, 8, 10, 17, 21, 23-25, 28-32, 44, 56, 70, 87, 92-94, 118, 137, 141, 189, 191, 196, 203-206, 208-210, 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

Poziția pârâtului expusă în instanța de fond:

La 13 septembrie 2024, pârâtul Inspectoratul General de Poliție a depus referință, prin care și-a exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată de Vizdan Alexei și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 47-51).

Soluția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 17 octombrie 2024, s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ depusă de Vizdan Alexei către Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne, privind anularea actelor administrative individuale.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 21 octombrie 2024, Vizdan Alexei a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 17 octombrie 2024.

La 12 decembrie 2024, apelantul Vizdan Alexei a prezentat motivarea apelului.

În motivarea cererii de apel, apelantul a indicat că, instanța de fond a denaturat în mod vădit realitatea obiectivă, printr-o interpretare eronată și subiectivă a probelor administrate, care certificau în mod clar circumstanțele faptice ale cauzei. Astfel, în mod arbitrar și tendențios, instanța de fond a reținut că, prin somația Inspectoratului de Poliție Dubăsari din 5 mai 2023, i s-ar fi garantat lui Vizdan Alexei dreptul la apărare în cadrul procedurii administrative, deși acest drept a fost, în realitate, asigurat abia la data de 17 aprilie 2024, prin demersul emis de Inspectoratul General al Poliției.

Apelantul a menționat că, potrivit raționamentului incoerent al instanței de fond, s-ar deduce în mod absurd că Vizdan Alexei ar fi trebuit, la data de 5 mai 2023, să cunoască despre intenția Inspectoratului General al Poliției de a iniția, la data de 17 aprilie 2024, o procedură administrativă din oficiu. În aceeași logică, s-ar pretinde că reclamantul ar fi trebuit să anticipeze identitatea funcționarului desemnat pentru desfășurarea procedurii, în vederea formulării unei eventuale cereri de recuzare, precum și să depună din timp probele necesare în vederea exercitării dreptului la colaborare, prevăzut de dispozițiile art. 89 din Codul administrativ.

Apelantul a susținut că, instanța de fond, în mod vădit intenționat, nu a supus aprecierii probele administrate conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Drept consecință, instanța de fond nu a analizat fiecare probă sub aspectul pertinenței, admisibilității și veridicității, precum și ansamblul probelor sub aspectul legăturii lor reciproce și al suficienței pentru justa soluționare a cauzei.

Apelantul a notat că, instanța de fond a refuzat să se pronunțe asupra pretenției reclamantului privind nerespectarea condițiilor generale de legalitate ale actului administrativ. Or, în fața instanței de fond au fost prezentate constatările Curții Supreme de Justiție, emise în cauza nr. 3r-13/22, prin care se menționează în mod expres că, printre condițiile generale de legalitate ale actului administrativ, se regăsește și cerința ca actul să fie emis în forma și cu respectarea procedurii prevăzute de lege.

Apelantul a afirmat că, intimatul a derogat de la îndatorirea de a asigura participarea neîngrădită a persoanei interesate – Vizdan Alexei, la această procedură, dezavantajând-o prin lipsirea de dreptul la colaborare. Intimatul a încălcat principiul bunei-credințe, prevăzut de art. 24 din Codul administrativ, întrucât a refuzat să-și

îndeplinească obligațiile legale și a lezat drepturile participantului la procedură, în momentul în care nu l-a notificat pe Vizdan Alexei despre inițierea procedurii administrative din oficiu, privându-l astfel de exercitarea tuturor drepturilor sale procesuale.

Apelantul a relevat că, prin omisiunea asigurării participării lui Vizdan Alexei la procedura administrativă, a audierii acestuia pe marginea cazului, precum și a posibilității de a prezenta probe, Inspectoratul General al Poliției nu a realizat o motivare efectivă a actului administrativ defavorabil emis la data de 6 iunie 2024. Or, în cadrul exercitării dreptului discreționar, autoritatea publică avea obligația să se conducă, în special, de necesitatea asigurării unei colaborări loiale și efective cu participantul, oferindu-i posibilitatea să-și exprime opinia în cadrul audierii și să administreze probe în cursul investigației.

Apelantul a precizat că, în partea ce ține de aplicarea corespunzătoare a prevederilor Codului civil, pentru a stabili dacă impunerea restituirii prestației corespunde faptelor de îmbogățire fără justă cauză și dacă nu există temeiuri legale de a constata pierderea dreptului de a cere de la dobânditor valoarea în bani a dreptului pierdut, această evaluare nu a fost efectuată de instanța de fond. Judecătorul nu a formulat nicio poziție în raport cu declarațiile reclamantului și cu susținerile acestuia, formulate atât în cererea de chemare în judecată, cât și în obiecțiile depuse.

În materie de drept, apelantul și-a întemeiat cererea de apel în baza prevederilor art. 231-234 și 240 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ.

În final, prin prezenta cerere de apel, apelantul Vizdan Alexei a solicitat casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 17 octombrie 2024, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă în întregime acțiunea formulată, după cum urmează:

1) anularea ordinului IGP nr. 276-ef din 6 iunie 2024, cu privire la stabilirea și restituirea prestației acordate lui Vizdan Alexei la încetarea raportului de serviciu;

2) anularea răspunsului IGP nr. 34/3-V-3112/24 din 8 august 2024, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea prealabilă nr. V-3112/24 din 7 august 2024;

3) anularea răspunsului MAI nr. 42/3462 din 30 august 2024, privind respingerea definitivă a cererii prealabile nr. V-3112/24 din 7 august 2024.

Poziția intimatului pe marginea apelului:

La 21 ianuarie 2025, Ministerul Afacerilor Interne a depus referință asupra cererii de apel, prin care a solicitat respingerea apelului ca fiind neîntemeiat, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 17 octombrie 2024 (f.d. 132-134).

Pe 22 ianuarie 2025, Inspectoratul General al Poliţiei a depus referință asupra cererii de apel, prin care a solicitat respingerea apelului ca fiind neîntemeiat, cu

menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 17 octombrie 2024 (f.d. 137-151).

Admisibilitatea apelului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 16 decembrie 2024, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza de contencios administrativ a fost repartizată spre examinare în ordine de apel, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) din Codul administrativ, „*instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului*".

Potrivit art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, „*apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanţei de apel*".

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost pronunțat public la data de 17 octombrie 2024, iar cererea de apel a fost depusă la 21 octombrie 2024. Prin urmare, Completul judiciar constată că apelul a fost depus în termenul legal, întrucât acesta a fost formulat în a patra zi de la pronunțarea hotărârii instanței de fond.

Conform art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, „*motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată*".

În speță, hotărârea motivată a fost notificată apelantului la data de 5 decembrie 2024, iar motivarea apelului a fost depusă la 12 decembrie 2024, respectiv în a șaptea zi de la notificarea hotărârii motivate, cu respectarea prevederilor art. 232 alin. (2) din Codul administrativ.

Potrivit art. 233 alin. (2) din Codul administrativ, „*cererea de apel se semnează de apelant sau de reprezentantul lui legal ori împuternicit*".

Completul judiciar reține că cererea de apel și motivarea cererii de apel au fost depuse de către Vizdan Alexei personal.

Totodată, se constată că apelantul a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 de lei, în conformitate cu prevederile art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

Astfel, în temeiul prevederilor art. 232, 233, 236 și 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de apel, motiv pentru care se purcede la examinarea apelului în fond.

Argumentele părților în cadrul judecării apelului:

În cadrul ședinței de judecată în fața instanței de apel, apelantul Vizdan Alexei, a pledat pentru admiterea cererii de apel în sensul formulat.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul intimatului, Inspectoratul General al Poliţiei, Mursa Vadim, a pledat pentru respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 17 octombrie 2024.

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, reprezentantul intimatului, Ministerul Afacerilor Interne, deși a fost legal citat, nu s-a prezentat, însă a solicitat examinarea cauzei în ordine de apel în lipsa sa. În aceste condiții, Completul judiciar, în temeiul art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Aprecierea instanței de apel:

Subsumând punctul de vedere al participanților, normele procesuale și starea de fapt constatată în privința cererii de apel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că apelul este admisibil pentru examinare, dar neîntemeiat, motiv pentru care se impune respingerea cererii de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, „*examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul*”.

Potrivit art. 219 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, „*instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces*”.

În acord cu prevederile art. 225 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, „*instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege*”.

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară (*HirroBalani v. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al

dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.

Instanţa de apel menționează că art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În opinia Completului judiciar, prima instanţă a ţinut cont de aceste deziderate şi a adoptat o hotărâre bazată pe materialul probator administrat și legislația în vigoare, asigurându-se că toate aspectele relevante au fost analizate cu rigurozitate.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, potrivit ordinului IGP nr. 233 ef. din 31 mai 2021 cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului principal Vizdan Alexei, apelantul a fost concediat din funcția deținută în cadrul IP Dubăsari (f.d. 71).

În baza aceluiași ordin al IGP nr. 233 ef. din 31 mai 2021, s-a ordonat la punctul 1: „*În temeiul art. 38 alin. (1) lit. f) (în cazul lichidării entității din care face parte sau al reducerii postului său din statele de personal, dacă funcționarul nu poate fi încadrat în altă funcție publică cu statut special sau refuză transferul său într-o altă funcție) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, se încetează raportul de serviciu al comisarului principal Vizdan Alexei, șef al Serviciului investigarea infracțiunilor economice al Secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de Poliție Dubăsari, cu achitarea indemnizației în conformitate cu art. 49 alin. (5) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și reținerea compensației bănești pentru concediile de odihnă anuale neutilizate, după caz, și a costului restant al echipamentului*”.

După cum rezultă din actele cauzei, apelantului Vizdan Alexei i-a fost achitată indemnizația de eliberare din serviciu în mărime de 45 265,93 lei, fapt ce se confirmă și prin certificatul nr. 34/34-2138 din 05.05.2023 (f.d. 75).

Nefiind de acord cu ordinul IGP nr. 233 ef. din 31 mai 2021 cu privire la încetarea raportului de serviciu, Vizdan Alexei l-a contestat în instanța de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 1 februarie 2022, s-au anulat ordinele Inspectoratului General al Poliției nr. 193 ef. din 7 mai 2021 și nr. 223 ef. din 31 mai 2021, precum deciziile pe marginea cererilor prealabile nr. 34/3-1898 din 02 iunie 2021 și nr. 34/3-2398 din 12 iulie 2021. S-a obligat Inspectoratul General al Poliției să emită ordin în temeiul căruia să dispună restabilirea lui Vizdan Alexei în funcție echivalentă cu cea deținută anterior încetării raportului de serviciu.

S-a obligat Inspectoratul General al Poliției să emită ordin în temeiul căruia să achite în beneficiul lui Vizdan Alexei salariul pentru lipsă forțată de la serviciu începând cu data de 24 iunie 2021 și până data restabilirii în funcție. S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Vizdan Alexei două salarii medii cu titlu de prejudiciu moral și suma de 4 000 lei în calitate de cheltuieli de asistență juridică. În rest, acțiunile de contencios administrativ au fost respinse ca neîntemeiate.

În acest sens, se reține că, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 1 februarie 2022 a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 8 noiembrie 2022, devenind irevocabilă prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 15 martie 2023.

În consecință, odată ce actul administrativ prin care a fost stabilită și achitată indemnizația a fost anulat pe cale judecătorească, a fost inițiată procedura de recuperare a prestației pecuniare pe cale extrajudiciară.

Astfel, prin somația IP Dubăsari din 5 mai 2023, apelantului i-a fost acordat termen pentru restituirea plăților achitate cu titlu de indemnizație în mărime de 45 265,93 lei, ulterior fiind înaintată și o acțiune în instanța de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 octombrie 2023, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 5 martie 2024, s-a respins acțiunea depusă de Inspectoratului de Poliție Dubăsari privind încasarea prejudiciului material. În motivarea sa, instanța a reținut că relevante speței sunt prevederile art. 150 din Codul administrativ, care prevăd procedura ce urmează a fi întreprinsă în vederea restituirii indemnizației nominalizate, adică prin emiterea unui act administrativ.

Potrivit raportului Inspectoratului de Poliție Dubăsari din 10 aprilie 2024, s-a concluzionat că, pentru urmărirea plăților achitate lui Vizdan Alexei cu titlu de indemnizație, în baza ordinului nr. 233 ef. din 31 mai 2021, anulat de instanța de judecată, urmează a fi emis un act administrativ prin care să fie dispusă restituirea prestației acordate (f.d.a. 6-9).

Prin ordinul IGP nr. 276 ef. din 6 iunie 2024 s-a stabilit prestația ce urmează a fi restituită în mărime de 45 265,93 lei achitată cu titlu de indemnizație în baza ordinului nr. 233 ef. din 31 mai 2021 (f.d. 20-22).

La 7 august 2024, Vizdan Alexei a depus cerere prealabilă în adresa Inspectoratului General al Poliției, solicitând anularea ordinului IGP nr. 276 ef. din 6 iunie 2024.

Prin răspunsul IGP nr. 34/3-V-3112/24 din 8 august 2024, Vizdan Alexei a fost informat că cererea prealabilă a fost respinsă ca neîntemeiată, iar dosarul administrativ a fost transmis către Ministerul Afacerilor Interne.

Prin răspunsul nr. 42/3462 din 30 august 2024, Vizdan Alexei a fost informat că Ministerul Afacerilor Interne (în calitate de autoritate publică ierarhic superioară), conducându-se de prevederile art. 168 din Codul administrativ și analizând

circumstanțele de fapt și de drept, a concluzionat că decizia IGP este legală și întemeiată.

Nefiind de acord, la 9 septembrie 2024, Vizdan Alexei, s-a adresat instanței de judecată cu prezenta acțiune în contencios administrativ.

Prima instanță, fiind învestită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia netemeiniciei acţiunii şi a respins-o integral.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art. 225 din Codul administrativ, art. 239 - 241 din Codul de procedură civilă, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or, instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, „*instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs*".

Conform art. 3 din Codul administrativ, „*legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept*".

Articolul 5 din Codul administrativ, prevede că „*activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea*".

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, „*dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod*".

Conform art. 206 alin.(1) lit. a) din Codul administrativ, „*o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare)*".

Din punct de vedere a felului acțiunii în contencios administrativ, reieșind din cerințele formulate, Completul de judecată apreciază că acțiunea înaintată de reclamantul Vizdan Alexei reprezintă o acțiune în contestare în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. a), coroborate cu art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul

administrativ. Or, elementul central al obiectului acțiunii în contestare constă în anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual, iar, în speță, reclamantul urmărește anularea ordinului IGP nr. 276-ef din 6 iunie 2024, răspunsului IGP nr. 34/3-V-3112/24 din 8 august 2024 și răspunsului MAI nr. 42/3462 din 30 august 2024.

Potrivit art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, „*cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ*".

În acord cu prevederile art. 196 alin. (1) din Codul administrativ, „*acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială îşi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel*".

Astfel, ținând cont de obiectul acțiunii și având în vedere prevederile art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, or, obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin. (2) și (3) a art. 191 din Codul administrativ.

Prin urmare, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de Vizdan Alexei, cu respectarea competenței jurisdicționale materiale și teritoriale.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, „*actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public*".

Articolul 11 alin. (1) lit. a) și (2) din Codul administrativ, prescrie că „*actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia*".

În speță, instanța de apel constată că următoarele acte: (*i*) ordinul IGP nr. 276-ef din 6 iunie 2024, privind stabilirea și restituirea prestației acordate lui Vizdan Alexei la încetarea raportului de serviciu; (*ii*) răspunsul IGP nr. 34/3-V-3112/24 din 8 august 2024, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea prealabilă; precum și (*iii*) răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr. 42/3462 din 30 august 2024, privind respingerea definitivă a cererii prealabile nr. V-3112/24 din 7 august 2024 - constituie acte administrative individuale cu caracter defavorabil pentru reclamantul Vizdan Alexei. Aceasta întrucât, prin emiterea acestor acte, s-a dispus restituirea sumei achitate anterior cu titlu de indemnizație, afectând astfel în mod direct situația juridică și patrimonială a reclamantului.

Conform art. 53 alin.(1) din Constituție, „*persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr- un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei*”.

În conformitate cu art. 17 din Codul administrativ, „*drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă*”.

În accepţiunea art. 39 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*controlul judecătoresc al activității administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente*”.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere*”.

Completul judiciar reține că, unul dintre elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ, este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative. Or, reclamantul care înaintează acțiunea trebuie să urmărească și să justifice procesual, pentru testul de admisibilitate, revendicarea unui drept subiectiv propriu căruia i se aduce atingere prin activitatea administrativă contestată.

Reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în *prima facie* - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc. probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat. Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1 din Codul administrativ) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

În speță, prin prisma art. 10 și 11 din Codul administrativ, reclamantul Vizdan Alexei este destinatarul actelor administrative contestate.

În lumina circumstanțelor relatate, Completul de judecată conchide că, prin acțiunea depusă, reclamantul Vizdan Alexei a revendicat apărarea, pe calea controlului judecătoresc, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, și anume, dreptul la indemnizația achitată conform art. 49 alin. (5) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim, în conformitate cu art. 39 din Codul administrativ, este întrunită.

Conform art. 19 din Codul administrativ, „*cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative*”.

În conformitate cu art. 162 din Codul administrativ, „*(1) Procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. (2) Dacă autoritatea publică nu soluţionează petiţia în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă. (3) Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual*”.

Conform art. 164 alin. (1) din Codul administrativ, „*cererea prealabilă se depune în scris la autoritatea publică emitentă*”.

Potrivit art. 165 alin. (1) din Codul administrativ, „*(1) Cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Dacă autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului*”.

În conformitate cu prevederile art. 167 alin. (1) -(3) din Codul administrativ, „*dacă consideră cererea prealabilă ca fiind admisibilă şi întemeiată, autoritatea publică emitentă anulează în tot sau în parte actul administativ individual contestat sau emite actul administrativ individual solicitat. Dacă respinge în tot sau în parte cerearea prealabilă ca fiind inadmisibilă sau neîntemeiată, autoritatea publică emitentă transmite dosarul administrativ cu toate actele autorităţii publice ierahic superioare. Autoritatea publică emitentă soluţionează cererea prealabilă în termen de 15 zile calendaristice. Prevederile art. 60 alin. (2) -(5) se aplică corespunzător*”.

Potrivit art. 168 din Codul administrativ, „*(1) Dacă autoritatea publică emitentă a respins în tot cererea prealabilă, decizia definitivă cu privire la cererea prealabilă este luată de autoritatea publică ierarhic superioară. Dacă autoritatea publică emitentă a respins în parte cererea prealabilă, autoritatea publică ierarhic superioară soluţionează doar partea respinsă a cererii prealabile. (2) Dacă este necesară investigarea circumstanţelor, autoritatea publică ierarhic superioară poate efectua ea însăşi aceste investigaţii sau poate împuternici autoritatea emitentă să le efectueze. (3) Soluţionând cererea prealabilă, autoritatea publică ierarhic superioară poate decide în sensul agravării situaţiei participantului care a depus cererea prealabilă (reformatio in pejus), dacă legea nu prevede expres altfel*”.

Conform art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, „*(1) până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege*”.

După cum rezultă din materialele cauzei elucidate anterior, urmează că, până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, reclamantul a respectat procedura prealabilă.

La caz, Completul judiciar reține că, ordinul nr. 276-ef, cu privire la stabilirea și restituirea prestației acordate lui Vizdan Alexei la încetarea raportului de serviciu, a fost emis la data de 6 iunie 2024 (f.d. 20–22).

Acest ordin a fost notificat reclamantului la 11 iulie 2024, iar la 7 august 2024 Vizdan Alexei a depus o cerere prealabilă la Inspectoratul General al Poliției, prin care a solicitat anularea acestuia (f.d.a. 32–37).

Prin răspunsul nr. 34/3-V-3112/24 din 8 august 2024, cererea prealabilă a fost respinsă. Totodată, autoritatea publică pârâtă a informat reclamantul că dosarul administrativ și cererea sa prealabilă au fost transmise autorității publice ierarhic superioare – Ministerului Afacerilor Interne (f.d.a. 38).

Prin răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr. 42/3462 din 30 august 2024, cererea prealabilă a fost respinsă.

În acelaşi timp, art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, stipulează că, „*acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia*”.

Acțiunea în contencios administrativ a fost depusă la 9 septembrie 2024.

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că, reclamantul Vizdan Alexei este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ, a respectat procedura de adresare în instanța de judecată, precum și termenul de depunere a acțiunii în instanța de judecată, iar acțiunea depusă nu este exceptată de la controlul judiciar, prin urmare motive de inadmisibilitate a acțiunii în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, la caz nu sunt, din care considerente, instanța de fond corect a conchis asupra întrunirii condițiilor de admisibilitate a acțiunii.

Cu referire la fondul acțiunii.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. a) și f) din Codul administrativ, „*examinând acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acţiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluţionare a cererii prealabile, dacă acestea sunt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale;* ***f) respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e)***”.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, „*fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia*”.

La acest capitol se reține și dispozițiile art. 22 alin. (1), coroborat cu art. 219 alin. (1) din Codul administrativ, care stipulează că „*instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu, în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți*”.

În cele ce succed, Completul judiciar reiterează că, reclamantul Vizdan Alexei înaintând prezenta acțiune în contencios administrativ, a solicitat:

1) anularea ordinului IGP nr. 276-ef din 6 iunie 2024, cu privire la stabilirea și restituirea prestației acordate lui Vizdan Alexei la încetarea raportului de serviciu;

2) anularea răspunsului IGP nr. 34/3-V-3112/24 din 8 august 2024, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea prealabilă nr. V-3112/24 din 7 august 2024;

3) anularea răspunsului MAI nr. 42/3462 din 30 august 2024, privind respingerea definitivă a cererii prealabile nr. V-3112/24 din 7 august 2024.

Cu raportare la speța în cauză, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru reține că, potrivit art. 49 alin. (5) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, „*(5) În cazul în care raportul de serviciu încetează în temeiul dispoziţiilor art. 38 alin. (1) lit. f), funcţionarul public cu statut special beneficiază de o indemnizaţie în condiţiile stabilite de legislaţia muncii*”.

În conformitate cu art. 150 din Codul administrativ, „*(1) Prestaţiile deja acordate se restituie dacă un act administrativ individual a fost rectificat, retras, revocat sau anulat din cauza unei erori evidente ori a devenit nevalabil în condiţiile art. 138 alin.(4) lit b). Prestaţiile acordate în servicii şi cele materiale se restituie în bani. (2) Cu excepţia dobânzii, pentru volumul restituirii se aplică corespunzător prevederile Codului civil cu privire la restituirea prestaţiilor în cazul îmbogăţirii fără justă cauză. Beneficiarul nu poate invoca omiterea îmbogăţirii dacă cunoştea sau ca urmare a neglijenţei grave nu cunoştea circumstanţele care au dus la rectificarea, retragerea, revocarea sau anularea actului administrativ individual. (3) Prestaţia ce urmează a fi restituită se stabileşte prin act administrativ individual scris. Stabilirea se condiţionează, de regulă, de rectificarea, retragerea, revocarea sau anularea actului administrativ individual. (4) Decizia de restituire se emite de autoritatea publică care a decis în privinţa rectificării, retragerii, revocării sau anulării actului administrativ individual. Dacă actul administrativ individual a devenit nevalabil ca urmare a survenirii unei condiţii de dizolvare, atunci competenţa îi aparţine autorităţii publice care a emis actul administrativ*”.

Conform art. 1979 alin. (1) din Codul civil, „*(1) Dacă o persoană obține o îmbogățire nejustificată (persoană îmbogățită) care se atribuie la dezavantajul suferit de o altă persoană (persoană dezavantajată), ea este obligată față de persoana dezavantajată să restituie îmbogățirea*”.

După cum rezultă din actele cauzei, apelantului Vizdan Alexei i-a fost achitată o indemnizație de eliberare din serviciu în sumă de 45 265,93 lei, în temeiul ordinului IGP nr. 233-ef din 31 mai 2021, privind încetarea raportului de serviciu al comisarului principal Vizdan Alexei.

În speță, Completul judiciar reține că, în raport cu circumstanțele de fapt constatate, ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 223-ef din 31 mai 2021 – act administrativ individual ce a stat la baza achitării indemnizației de eliberare din serviciu în favoarea lui Vizdan Alexei, în temeiul art. 49 alin. (5) din

Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special - ***a fost anulat*** prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 1 februarie 2022, pronunțată în dosarul nr. 3-1725/2021.

Astfel, Completul judiciar subliniază că, prin constatarea ilegalității ordinului nr. 223-ef din 31 mai 2021, instanța de judecată a stabilit implicit și caracterul nelegal al achitării indemnizației acordate lui Vizdan Alexei în temeiul art. 49 alin. (5) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne. Aceasta întrucât prestația financiară a fost efectuată în baza unui act administrativ anulat de instanță, iar efectul juridic firesc al anulării actului îl constituie, potrivit principiului „*restitutio in integrum*", restabilirea situației anterioare, inclusiv prin restituirea sumelor achitate nelegal.

Deci, această hotărâre judecătorească, având caracter definitiv și irevocabil, produce efecte juridice depline și impune consecința restituirii prestației acordate în baza unui act administrativ devenit nevalabil. Astfel, anularea ordinului IGP nr. 233-ef din 31 mai 2021 a generat, în mod legitim, obligația autorității emitente de a proceda la recuperarea sumei achitate, în conformitate cu prevederile art. 150 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, care reglementează restituirea prestațiilor acordate în temeiul unor acte administrative anulate.

În acest sens, Completul judiciar reține că autoritatea publică pârâtă - Inspectoratul General al Poliției, a acționat în mod legal și temeinic atunci când, prin ordinul nr. 276-ef din 6 iunie 2024, a dispus:

„***1.*** *Se stabilește prestația ce urmează a fi restituită în mărime de 45 265,93 lei, achitată cu titlu de indemnizație în baza ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 223-ef din 31 mai 2021 „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu al comisarului principal Vizdan Alexei".*

2. *Se somează domnul Vizdan Alexei cu privire la restituirea sumei de 45 265,93 lei, achitate cu titlu de indemnizație în baza ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 223-ef din 31 mai 2021 „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu al comisarului principal Vizdan Alexei*".

În această ordine de idei, Completul judiciar respinge argumentele invocate de apelantul Vizdan Alexei potrivit cărora, „*din momentul în care dreptul a fost dobândit în condițiile legii, de altcineva, prin dobândirea cu bună-credință, titularul anterior pierde și toate drepturile de a cere de la dobânditor valoarea în bani a dreptului pierdut, care ar putea fi întemeiate pe dispozițiile legale privind îmbogățirea nejustificată, or, Vizdan Alexei a beneficiat de o prestație achitată de IP Dubăsari în condițiile legii și cu bună-credință și nu se face responsabil de ilegalitatea actului administrativ emis de IGP*".

În opinia Completului de judecată, aceste susțineri nu pot fi reținute, întrucât speța nu este guvernată de normele dreptului civil referitoare la dobândirea drepturilor cu bună-credință (art. 534 din Codul civil) sau stingerea drepturilor întemeiate pe regulile îmbogățirii nejustificate (art. 535 din Codul civil), ci de cadrul

juridic specific reglementat de Codul administrativ, respectiv de art. 150 din Codul administrativ. Acest articol prevede expres că, în cazul anulării unui act administrativ individual care a produs efecte, prestațiile acordate în temeiul acestuia pot fi supuse restituirii, chiar dacă persoana care a beneficiat de acestea a acționat cu bună-credință.

Astfel, caracterul aparent legal și buna-credință a beneficiarului nu împiedică autoritatea emitentă, să dispună restituirea prestației în condițiile legii, mai ales în contextul în care actul administrativ în temeiul căruia a fost efectuată plata a fost anulat de instanța de judecată. Or, anularea actului administrativ produce efecte *ex tunc*, ceea ce înseamnă că acesta este considerat ca fiind lipsit de efecte juridice de la data emiterii sale, justificând în mod deplin restituirea prestației primite.

Cu referire la alegațiile apelantului privind pretinsa încălcare a dreptului său la apărare și imposibilitatea de a prezenta probele relevante în cadrul procedurii administrative, Completul judiciar reține că aceste susțineri sunt neîntemeiate. În mod concret, apelantul Vizdan Alexei a fost informat cu privire la existența unei obligații de restituire a prestației prin somația emisă de Inspectoratul de Poliție Dubăsari la data de 5 mai 2023, ceea ce echivalează cu declanșarea procedurii administrative.

În mod evident, reclamantului i s-a oferit oportunitatea de a-și exprima poziția și de a contesta această măsură, fapt dovedit prin faptul că a depus cerere prealabilă la 7 august 2024. Invocarea unei datări ulterioare (17.04.2024) drept moment de început al procedurii administrative este o interpretare eronată a succesiunii actelor emise și nu poate justifica o pretinsă viciere a procedurii.

Mai mult, cererea prealabilă a fost transmisă autorității publice ierarhic superioare – Ministerul Afacerilor Interne, care a analizat dosarul administrativ și a emis un răspuns motivat prin care a menținut soluția Inspectoratului General al Poliției. Acest fapt confirmă că drepturile procesuale ale apelantului au fost respectate inclusiv în etapa de reexaminare, iar procedura administrativă a fost dusă până la capăt conform prevederilor legale.

Așadar, în perioada anterioară emiterii actului administrativ contestat, precum și ulterior acestei date, apelantul Vizdan Alexei nu a fost lipsit de posibilitatea efectivă de a-și exercita dreptul la apărare, inclusiv prin prezentarea de probe relevante în susținerea poziției sale. În acest sens, este de menționat că, în mod obiectiv, Vizdan Alexei nu a depus nicio probă concludentă, nici în faza administrativă, nici pe parcursul procesului în fața instanței de fond, care să infirme legalitatea măsurii dispuse.

În subsidiar, chiar dacă s-ar admite ipotetic că anumite elemente ale procedurii ar fi fost perfectibile, apelantul nu a suferit o vătămare efectivă a dreptului său la apărare, întrucât a fost informat, a depus cereri prealabile, a invocat argumente și a participat în procesul jurisdicțional. În plus, în lumina dispozițiilor art. 123 alin. (1) lit. c) și e), precum și alin. (2) din Codul administrativ, instanța de apel reține că

drepturile procedurale ale apelantului, inclusiv dreptul de a fi audiat și de a colabora cu autoritatea publică, au fost realizate și ulterior, pe parcursul procedurii prealabile desfășurate la nivelul Ministerului Afacerilor Interne, precum și până la încheierea dezbaterilor în primă instanță.

În ceea ce privește argumentele reclamantului referitoare la lipsa motivării ordinului IGP nr. 276-ef din 6 iunie 2024, Completul judiciar subliniază că, conform articolului 31 din Codul administrativ, „*actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate în mod corespunzător*".

În conformitate cu prevederile art. 118 din Codul administrativ, „*motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia. Motivarea nu este obligatorie în cazul în care: a) autoritatea publică admite o petiţie în totalitate fără ca prin decizia de soluţionare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane; b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de acelaşi fel într-un număr mai mare sau automatizat şi, conform circumstanţelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare*".

Reieșind din norma legală menționată *supra* în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată constată că, ordinului IGP nr. 276-ef din 6 iunie 2024, este motivat în conformitate cu normele legale, unde sunt indicate argumentele care sunt bazate pe o cercetare amplă a materialelor cauzei. O asemenea motivare satisface deziderateле impuse de art. 31 și 118 din Codul administrativ, or, în motivare se indică temeiurile esenţiale de drept, adică texte legale aplicabile situației date, precum și temeiurile de fapt pe baza cărora s-a reținut aplicabilitatea acestor texte legale, pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa.

Prin urmare, instanța de apel reține că, în speță, nu sunt întrunite elementele necesare pentru a dispune anularea ordinului IGP nr. 276-ef din 6 iunie 2024, a răspunsului IGP nr. 34/3-V-3112/24 din 8 august 2024 și a răspunsului MAI nr. 42/3462 din 30 august 2024. Din analiza conținutului actelor administrative contestate

rezultă că acestea au fost emise cu respectarea cerințelor legale de fond și de formă, iar respingerea cererii prealabile formulate de apelantul Vizdan Alexei este motivată în drept și în fapt, fără a se constata vreo încălcare a normelor imperative de procedură administrativă sau a drepturilor subiective ale reclamantului. În consecință, instanța de apel conchide că actele contestate se bucură de prezumția de legalitate și temeinicie și nu se impune anularea acestora.

Cât privește argumentele părții apelante, precum instanța de fond nu și-a motivat hotărârea și a ignorat argumentele sale, Completul de judecată menționează că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de apel (*Hirvisaari împotriva Finlandei*, pct. 30). Întinderea obligației privind motivarea poate varia în funcție de natura deciziei și trebuie analizată în lumina circumstanțelor speței: trebuie să se țină seama în special de diversitatea motivelor pe care un justițiabil le poate ridica în instanță și de diferențele din statele contractante în materie de dispoziții legale, cutume, concepții doctrinare, prezentarea și redactarea hotărârilor și deciziilor (*Ruiz Torija împotriva Spaniei*, pct. 29; *Hiro Balani împotriva Spaniei*, pct. 27).

Astfel, analizând hotărârea judecătorească în contextul obligației instanței judecătorești de a-și motiva hotărârea, inclusiv analiza argumentelor principale ale reclamantului în acțiune, Completul de judecată observă că judecătorul instanței de fond a motivat hotărârea sa în lumina circumstanțelor cauzei și a înscrisurilor prezentate, iar prin interpretarea corectă a normelor materiale, just a ajuns la concluzia respingerii pretențiilor reclamantului Vizdan Alexei.

La acest capitol, Completul judiciar punctează că nu poate admite alegațiile apelantului Vizdan Alexei, privind încălcarea normelor de procedură de către instanța de fond, or, instanţa de apel, în mod distinct, învederează că, Vizdan Alexei utilizând calea de atac - apelul, nu a prezentat probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond. Argumentele expuse de către apelantul Vizdan Alexei, în cererea de apel sunt lipsite de substanță juridică obiectivă, fiind o reexpunere a cerințelor și poziției formulate în acțiunea de contencios administrativ, iar instanța de fond reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, astfel încât hotărârea emisă este legală şi întemeiată.

În consecință, Completul judiciar apreciază cu certitudine caracterul formal al alegațiilor apelantului Vizdan Alexei, care nu generează opozabilitate instanței atât timp cât aceste alegații nu au fost confirmate prin probe relevante și admisibile, astfel în viziunea Completului judiciar, toate argumentele și afirmațiile invocate de către partea apelantă, citate *supra*, sunt vădit lipsite de suport juridic, instanța de apel apreciindu-le ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speţei.

Finalmente, Completul judiciar învederează că soluția asupra fondului cauzei, la care a ajuns instanţa de fond, de respingere ca neîntemeiată a acțiunii în

contencios administrativ formulată de Vizdan Alexei către Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne, privind anularea actelor administrative individuale, este compatibilă cu prevederile articolului 6 § 1 CEDO, fiind prevăzută de art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că hotărârea instanţei de fond este legală și întemeiată, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide asupra respingerii apelului declarat de Vizdan Alexei și menținerii fără modificări a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 17 octombrie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a), alin. (3) din Codul administrativ și art. 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge apelul declarat de Vizdan Alexei.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 17 octombrie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție. Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Dașchevici Grigore